

[Thisted Knudsen.]

Vi har endvidere stillet et ændringsforslag i overensstemmelse med vore principielle synspunkter, et forslag, der går ud på, at den udsættelsesret, som der i princippet er enighed om i kommissionen, skal overlades til statsministeren ud fra den opfattelse, at det må være statsministeren, der varetager samfundets interesser i en alvorlig situation.

Den ærede ordfører for udvalget var også inde på nogle betragtninger om mit partis stillingtagen under kommissionsarbejdet, idet han hævdede, at vi faktisk havde opgivet at definere, hvad „livsvigtige områder“ egentlig er. Må jeg gøre den ærede ordfører opmærksom på, at vi har arbejdet for den afgrænsning, som også han gav udtryk for i kommissionsbetænkningen side 56. Der siger man:

„Med hensyn til afgrænsningen af det samfundsvigtige område foreslår kommissionens flertal en generel formulering, nemlig „tilfælde, hvor den truende arbejdsstandsning vil ramme livsvigtige samfundsinstitutioner eller samfundsfunktioner, eller hvor forligsmanden anser arbejdsstandsningen for i øvrigt at have vidtrækkende samfundsmæssig betydning“. Man har valgt denne løsning, dels fordi en nøjere afgrænsning af området er særdeles vanskelig, dels fordi man må nære nogen frygt for, at en opregning af konkrete livsvigtige områder kunne forlede en forhandlingsdelegation til at være mindre forhandlingsvillig ud fra det synspunkt, at vedkommende part kunne regne sikkert med anvendelse af den yderligere udsættelsesadgang.“

Men hvad er det så, den ærede ordfører angriber os for? Også i det forslag, som den ærede ordfører har anbefalet det høje ting at vedtage, har man spørgsmålet om livsvigtige områder. Der er ingen definition. Ud fra det praktiske hensyn, man har taget i kommissionsbetænkningen, kan jeg ikke se, at de bemærkninger, den ærede ordfører gjorde, har nogen særlig saglig ballast i denne forbindelse.

Den ærede ordfører rejste dernæst spørgsmålet om vor stilling nu til voldgiften og mente tilsyneladende, at vi nu helt havde opgivet denne tanke. Jeg vil gerne

henvise den ærede ordfører og også det høje folketing til udvalgsbetænkningen, hvor vi principielt fastslår vore synspunkter, idet vi siger, at mindretallet med udgangspunkt i det radikale venstres i folketingssamlingen 1955-56 fremsatte lovforslag om voldgift i arbejdsstridigheder, der truer omfattende samfundsinteresser, har tilbudt forhandling om løsning ved voldgift. Vi regnede med den mulighed, at ikke mindst det radikale venstre ville forhandle med udgangspunkt i sit eget forslag om voldgift. Men hvad mødte vi? Blank afvisning også fra radikal side. Jeg tror imidlertid så godt om den højtærede økonomiminister, at sagligt er der ikke skiftet standpunkt; men man har altså henvist bl. a. til de forhandlinger, der foregår, og det giver mig håb om, at vi, der er tilhængere af voldgift og kæmper herfor, når forhandlingerne er overstået og de politiske forhold måske er lidt anderledes, end de er i øjeblikket, på ny kan mødes med den højtærede økonomiminister i kampen for at få den voldgift gennemført, der ene har mulighed for at sikre de livsvigtige områder, hvorom den højtærede minister og jeg er så enige, som man overhovedet kan blive her i tinget. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Vi har jo aldrig kunnet mødes før!). Det har vi hele tiden kunnet, højtærede minister. Jeg har altså det bedste håb. Jeg forstår de meget alvorlige og tungt vejende politiske grunde, der har placeret den højtærede økonomiminister i den stilling, han er i nu, men jeg regner med, at der kommer bedre dage end dem, vi har i øjeblikket.

Jeg skal anbefale det høje ting at stemme for de ændringsforslag, vi har stillet. Det ændringsforslag, som er stillet af arbejdsministeren og tiltrådt af regeringspartierne, betragter vi som en saglig forbedring; men under henvisning til, at vi principielt ikke anser lovforslaget for nogen løsning af det store problem, vil jeg tilråde, at man undlader at stemme for det.

Poul Sørensen: Idet jeg i et og alt kan henvise til den foregående ordførers bemærkninger, som jeg ganske kan slutte mig til, skal jeg gøre nogle enkelte synspunkter gældende her ved lovforslagets anden behandling.